

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.570/2013/13. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Marjay Zsolt ügyvéd (ügyvéd címe) által felperes neve (felperes címe, Cg.15-02-...) felperesnek-, előbb a Dr. Buzsáki Emőke Nóra ügyvéd (ügyvéd címe), utóbb a Dr. Kovács Edina ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe szám) II. r. alperes, Ialperes neve (alperes címe szám) III. r., alperes neve (alperes címe szám) IV. r., alperes neve(alperes címe szám) V. r., valamint alperes neve (alperes címe) VI. r. alperesek ellen zálogkötelezettek túrésre kötelezése iránt indított perében, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. október 4. napján kelt, 7.G.15-11-040071/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám, az I-II.r. alperesek részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2015. február 24. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg felhívásra az államnak 71 475 (Hetvenegyezer-négyszázhetvenöt) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. r. alperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 111 975 (Egyszáztizenegyezer-kilencszázhetvenöt) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróságnak a felperes keresetének részben helyt adó ítéletében megállapított tényállás szerint a felperes, mint megbízó 2006. április 24. napján - a szerződés 2006. december 5. napján kelt módosítása szerint ténylegesen 2006. május 4. napján - „Megbízási szerződés zálogház üzemeltetéséhez” elnevezésű szerződést kötött a beavatkozóval, mint megbízottal, amelynek mellékletét képezte - többek között - a felperes, mint jelzálogjogosult, és az I-II. r. alperesek, mint jelzálog kötelezettek között 2006. május 4. napján létrejött ingatlan keretbiztosítéki jelzálogszerződés is.

Ez utóbbi szerződésben a felek 28 000 000 Ft és járulékai erejéig jelzálogjogot alapítottak a jelzálog kötelezettek 1/2-1/2 arányú tulajdonában álló, a nyíregyházi 15146/65. hrsz.

alatt felvett, természetben ...-..., ... u. 35. szám alatt található, 462 m2 területű „lakóház, udvar” megnevezésű ingatlanra a felperes, mint megbízó és a beavatkozó, mint megbízott között 2006. május 4. napján megkötött zálogkölcsonzési tevékenységre vonatkozó megbízási szerződésből eredő követelés megfizetésének a biztosítására.

A jelzálogjog a szerződés szerint kiterjedt az együttműködési megállapodásból eredő valamennyi követelésre, a követelés és a jelzálogjog érvényesítésének költségeire, továbbá a zálogtárgyra fordított szükséges költségekre is. A jelzálogjog az ingatlan-nyilvántartásba a Nyíregyházi Körzeti Földhivatal .../2006. számú határozatával lett bejegyezve.

A szerződést 2006. augusztus 17. napján akként módosították a felek, hogy a bejegyzett jelzálogjogot keretbiztosítéki jelzálogjogra módosították, ezt a változást a körzeti földhivatal a .../2006. számú határozatával jegyezte be az ingatlan-nyilvántartásba.

A felperes, mint hitelező és a beavatkozó, mint adós 2006. augusztus 17. napján 6 000 000 Ft kölcsönre vonatkozóan „Kölcsönszerződés éven belüli futamidejű forgóhitelhez” elnevezésű megállapodást is kötöttek, amelyben a kölcsön fedezeteként utaltak a ...-i .../65. hrsz. alatti lakóingatlanra. A szerződés 1. számú mellékleteként hivatkoztak a „Jelzálogszerződés módosítása keretbiztosítéki jelzálogszerződésre” okiratra azzal, hogy az eredeti szerződés az .../2006.05.26.-ai határozattal lett bejegyezve.

A szerződés 17. pontja szerint is a szerződés elválaszthatatlan tartozékát képezi a jelzálogszerződés ingatlan(ok)ra, módosító okirat 1. számú melléklet. A kölcsönszerződést a felperes képviselői és a beavatkozó ügyvezetője írta alá.

A felperes és a beavatkozó közötti megbízási jogviszony megszűnését követően a beavatkozó nem tett eleget elszámolási kötelezettségének, ezért a felperes 2008. december 22. napján pert indított az alperesek és a beavatkozó ellen, amelyben a jelen ügy alpereseit a zálogtárgyból való kielégítés tűrésére kérte kötelezni.

A per folyamatban léte alatt, 2009. december 2. napi kezdő időponttal a beavatkozó felszámolás alá került. A felperes a hitelezői igényét bejelentette a felszámolási eljárásban, a kölcsönszerződésből és a megbízási jogviszonyból eredő hitelezői követelést a felszámoló mindösszesen 12 039 509 Ft összegben vette nyilvántartásba és igazolta vissza, ebből a zálogház üzemeltetéséhez kapcsolódó megbízási szerződésből eredő elszámolás alapján 1 849 502 Ft tőkekövetelést „f” kategóriában, 623 756 Ft kamatkövetelést „g” kategóriában, mindösszesen 2 473 258 Ft összegű követelést vett nyilvántartásba.

A felperes a keresetében az alpereseket, mint zálogkötelezetteket annak tűrésére kérte kötelezni a keresetbiztosítéki jelzálogjog alapján, hogy a felperesnek a beavatkozóval szemben fennálló, a megbízási szerződésből eredő elszámolás jogcímén 1 849 502 Ft, míg a hitelszerződésből eredően 8 383 732 Ft, mindösszesen 10 233 234 Ft összegű követelése erejéig kielégítést nyerjen a Ptk. 255. § (1) bekezdése alapján a ...-i .../65. hrsz. alatt felvett ingatlanból.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a jelen per alpereseivel szemben érvényesített igényének tárgyalását elkülönítette a beavatkozóval szembeni kereset tárgyalásától, majd a felperes elállása folytán a felperes által a beavatkozóval szemben indított pert a 2011.06.08. napján jogerőre emelkedett 7.G.15-10-040188/17. számú végzésével megszüntette.

A felperes a per folyamatban léte alatt a keresetét akként pontosította, hogy biztosított követelésének összegét

- 1.) A .../2006. hitel-iktatószámú kölcsönszerződésből eredően 6 000 000 Ft tőketartozásban, annak ügyleti kamattartozásában, az ügyleti kamattal növelt

tőkeösszeg után 2008. október 9. napjától a kifizetés napjáig járó évi 6 %-os mértékű késedelmi kamattartozásban, egyéb díj címén 240 000 Ft-ban, prolongációs díj 43 000 Ft-ban, regisztrációs díjként 57 000 Ft-ban, valamint illeték címén 900 000 Ft összegben jelölte meg.

- 2.) A megbízási szerződésből eredő elszámolás jogcímén a ...-i zálogház tekintetében a tőketartozást 1 296 360 Ft-ban, a késedelmi kamattartozást 2008. április 30. napjától 2011. október 4. napjáig számítva 1 123 120 Ft-ban, a pénztár-tartozást 66 959 Ft-ban, az ezután számított késedelmi kamatot a 2011. október 4-ei állapot szerint 46 945 Ft-ban, mindösszesen 2 466 425 Ft-ban jelölte meg.

A késedelmi kamattartozást a mátészalkai zálogház tekintetében 130 219 Ft-ban, míg a ...-i zálogház vonatkozásában 26 612 Ft-ban határozta meg.

A felperes a fenti összegek alapján kérte az alperesek kötelezését annak túrésára, hogy a felperes kielégítést nyerjen bírósági végrehajtás útján a ...-i .../65. hrsz. alatti ingatlanból.

Az alperesek és a beavatkozó is a kereset elutasítását kérték arra hivatkozva, hogy a beavatkozó már a felszámolás elrendelését megelőzően is vitatta a felperesi követelést.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a „Megbízási szerződés zálogház üzemeltetéséhez” elnevezésű szerződésből eredő, és a beavatkozó felszámolója által nyilvántartásba vett összeg erejéig találta alaposnak, az ezt meghaladó összeg tekintetében, valamint a hitelszerződésből eredő igény vonatkozásában alaptalannak.

A Ptk. 251. § (1)-(3), 254. § (1)-(2), 255. § (1) bekezdése, valamint a 262. § (1) bekezdése, és 263. § (1) bekezdésének rendelkezéseire tekintettel az elsőfokú bíróság értékelte azt a tényt, hogy a felperes és a beavatkozó a közöttük 2006. augusztus 17-én létrejött hitelszerződésnek is a biztosítékaként tekintették az alperesek tulajdonát képező perbeli ingatlant, ugyanakkor a zálogjogosult és a zálogkötelezettek között nem jött létre érvényesen olyan szerződéses megállapodás, amely szerint a zálogkötelezettek a zálogtárgyat a hitelszerződésből eredő követelések biztosítására is felajánlották volna.

A 2006. május 4. napján kelt jelzálogszerződés a Ptk. 263. § (1) bekezdésének megfelelően, egyértelműen a megbízási szerződésből eredő követelések biztosítékaul szolgál, a 2006. augusztus 17-ei szerződésmódosításban pedig a keretbiztosítéki jelzálogjoggal biztosított megállapodást a felek a zálogház üzemeltetésére kötött megbízási szerződésből eredő követelésekben jelölték meg.

A felek akaratától függetlenül jelzálogjog tehát érvényesen csak a megbízási szerződésből eredő követelések biztosítására lett alapítva, az alaki hibában szenvedő szerződés pedig semmis, és a semmisséget a bíróságnak hivatalból kellett észlelnie. A hitelszerződésből eredő, jelzálogjogon alapuló igényét ezért a felperes nem érvényesíthette az alperesekkel szemben.

A megbízási szerződésből eredő felperesi igény jogalapja nem volt vitatott a perben, az összecszerűség pedig a felperesnek a főadóssal szembeni követeléséhez igazodik, a Ptk. 251. § (3) bekezdése szerint kiterjed a kamatokra, költségekre is.

A főadóssal szembeni felszámolási eljárásban a hitelező a Cstv. 35. § (2) bekezdés a.) és b.) pontjai szerint a teljesítésig, vagy a zárómérleg benyújtásáig járó késedelmi kamatigényét is bejelentethette volna, a hitelező azonban jogfenntartó nyilatkozatot nem tett, ezért a zálogkötelezettekkel szemben is csupán a felszámolási eljárásban érvényesített követeléshez igazodóan léphet fel.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a megbízási szerződés biztosítékául szolgáló jelzálogjogra alapított, kielégítés tűrésére irányuló kereseti kérelmét a felszámoló által nyilvántartásba vett követelés erejéig találta alaposnak, és ítéletével kötelezte az alpereseket annak a tűrésére, hogy a felperes bírósági végrehajtás útján a beavatkozóval kötött „Megbízási szerződés zálogház üzemeltetéséhez” megnevezésű szerződésből eredő, a felperes, mint jelzálogjogosult és az alperesek, mint jelzálog kötelezettek között 2006. május 4. napján megkötött, és 2006. augusztus 17. napján módosított keretbiztosítéki jelzálogszerződéssel biztosított, a beavatkozó felszámolója által nyilvántartásba vett 2 473 258 Ft összegű követelését az alperesek tulajdonát képező perbeli ingatlanból kielégíthesse.

Kötelezte az I-II. r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessen meg a felperesnek 225 000 Ft elsőfokú perkoltséget.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította, és megállapította, hogy a felek a felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen a felperes és az I-II. r. alperesek is nyújtottak be fellebbezést.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részben történő megváltoztatását, és az alpereseknek a kereseti kérelme szerinti tűrésre kötelezését kérte. Fellebbezési hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor arra az álláspontra helyezkedett, miszerint az alperesek nem kötelesek tűrni azt, hogy a felperes a beavatkozóval kötött .../2006. hitel-iktatószámú kölcsönszerződésből eredő követelését is kielégíthesse a perbeli ingatlanból a 2006. május 4. napján kelt, majd 2006. augusztus 17. napján módosított jelzálogszerződés alapján.

A jelzálogszerződést módosító okirat 2. pontja kifejezetten ezt teszi lehetővé, amikor a jelzálogszerződést keretbiztosítéki jelzálogszerződésre módosítják a felek, és hivatkoznak a felperes és a beavatkozó között valamennyi, a jövőben keletkező követelésre is.

A keret jelzálogszerződés meghatározott felső határába (28 000 000 Ft-ba) pedig belefér a felperes mindkét jogcímen előterjesztett követelése.

Állította, hogy az alperesek a szerződést módosító okirat aláírásakor tisztában voltak azzal, hogy milyen összeg erejéig vállalnak kötelezettséget a beavatkozó kötelmei tekintetében, ezért nem volt akadálya annak, hogy a felperes teljes követelésének összegéig kötelezzék őket a kielégítés tűrésére.

Hivatkozott a peres iratok részét képező jelzálogszerződést módosító okiraatra, és a .../2006. hitel-iktatószámú kölcsönszerződés dokumentumaira, ahol ugyancsak visszautaltak a felek a jelzálogszerződésnek keretbiztosítéki jelzálogszerződésre történő módosítására.

Az I-II. r. alperesek az ítélet ellen előterjesztett fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének részben és akként történő megváltoztatását kérték, hogy az ítélet tábla utasítsa el a felperes teljes kereseti kérelmét.

Fenntartották azt, az elsőfokú eljárásban is kifejtett álláspontjukat, miszerint a felperes keresetében a beavatkozóval fennálló megbízási jogviszonyból eredő elszámolás alapján kérte az alperesek, mint jelzálog kötelezettek tűrésre kötelezését arra, hogy a felperes a jelzálog jog tárgyát képező ingatlanból kielégítést keressen bírósági végrehajtás útján. Állították, hogy a felperes egyetlen alkalommal sem hívta fel a beavatkozót a megbízási szerződés 24. pontja szerinti elszámolási kötelezettsége teljesítésére. Az elszámolás

kezdeményezésének a kötelezettsége nem kizárólag a beavatkozót terhelte, ezért jogtalannak tartották a felperes követelését.

Előadták, hogy a nyíregyházi zálogfiók vonatkozásában 2008. április 24. napján készült elszámolási jegyzőkönyv. Ekkor a kényszerértékesítésre előjegyzett kintlévőségek listáján 1 064 172 Ft összegű áru szerepelt, az „időszaki kényszerértékesítés elszámolása” című listán 28 231 Ft, míg a záró pénztárállomány takarékszövetkezetet megillető részeként 66 959 Ft lett kimutatva, azaz mindösszesen 1 115 362 Ft, ezzel szemben kérdéses, hogy a felperes miért 1 692 671 Ft-ban jelölte meg az általa érvényesíteni kívánt összeget.

Cáfolták a felperes azon állítását, miszerint a nyíregyházi zálogfiókot érintően nem történt meg a felek között az elszámolás. Ez a zálogfiók 2007. december 31. napjától nem volt jogosult zálogtevékenység folytatására, a felperes keresetlevelében maga is előadta, hogy az utolsó zálogtárgy kiváltása 2008. április 21. napján megtörtént. A peres iratok közzé pedig be lett csatolva a 2008. április 24. napján felvett elszámolási jegyzőkönyv is.

A debreceni és a ...-i zálogházak vonatkozásában elszámolási jegyzőkönyv nem készült, így velük összefüggésben összecszerűség sem állapítható meg.

A megbízási szerződés 12. pontja szerint a zálogkölcson határidejének lejárát követően a beavatkozó, mint megbízott további 30 napig volt köteles őrizni a zálogtárgyat, és ezt követően került sor a kényszerértékesítésre.

A felperes ...-án 2008. január 1. napjától saját jogán folytatta a zálogtevékenységet, a beavatkozó ehhez szerződés keretében átadta az üzlethelyiségét, a biztonsági szolgálatot, a tevékenység végzéséhez szükséges biztosítást és a korábban kialakított ügyfélkört is. Az ehhez megkötött kezességvállalási szerződés értelmében a zálogból ki nem váltott aranyáru a beavatkozó lemondó nyilatkozatának hiányában másnak nem ajánlható fel, a kényszerértékesítés bevétele a beavatkozót illeti meg.

A megbízási szerződés megszűnésekor a felperes a ...-i fiókból elszállított valamennyi zálogtárgyat, holott 2008. június 27-én mintegy 60 000 000 Ft értékű zálogkészlet volt ott fellelhető. A beavatkozó többször is eredménytelenül hívta fel a felperes figyelmét a visszamaradt zálogtárgyakra vonatkozó jogára.

2008. június 27. napján a közel 60 000 000 Ft értékű áru zálogkészlet-leltár és átvételi jegyzék, vagy bármilyen okirat készítése nélkül került átadásra Gy.Gy.-né tiltakozása ellenére, az átadáskor sem a felperes, sem a beavatkozó képviselője nem volt jelen. Gy.Gy.-né a felperes igazgatósági és felügyelő bizottsági tagjait is tájékoztatta a fenti intézkedések szabálytalanságáról. Mindezek azt jelentik, hogy a megbízási szerződésnek az elszámolási kötelezettségre vonatkozó szerződéses rendelkezéseit a felperes sértette meg, az ilyen módon keletkezett esetleges leltárhiányért a beavatkozó nem tehető felelőssé.

Állította, hogy a beavatkozó által a felperesnek címzett 2008. július 7-én kelt levél is azt igazolja, hogy a felperes és a beavatkozó személyes, szóbeli tárgyalásokon próbálták rendezni a problémákat.

Előadták, hogy az F/8. szám alatt becsatolt elszámolás olyan, a felperes belső ellenőre által felvett ellenőrzési jegyzőkönyvek alapján készült, amely jegyzőkönyvek sem a zálogfiók üzletvezetője, sem pedig az ügyvezető által nem lettek aláírva.

Utalnak arra, hogy a perben becsatolt, a felperes által a beavatkozónak küldött, 2007. július 4. napján, valamint 2007. augusztus 16. napján kelt, a 2007. január 17-ei kényszerértékesítés megfizetését követően fennálló tőke és kamattartozást részletező elszámoló levelek, és a kereset mellékletét képező kimutatás mind különböző adatokat tartalmazna.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság az alperesek által becsatolt kimutatásokat nem vette figyelembe, az ellentmondásokat nem tisztázta, ezért a tényállást sem állapította meg helyesen, abból nem tudott jogszerű jogkövetkeztetéseket levonni.

Sérelmezték azt is, hogy az elsőfokú bíróság, mint szükségtelent mellőzte az alperesek, illetve a beavatkozó által megjelölt tanúk meghallgatását.

A felperes ellenkérelmében megalapozatlannak tartotta az alperesek fellebbezési hivatkozásait. Az alpereseknek, mint dologi adósoknak helytállási kötelezettségük van, ők a perben csupán ezen helytállási kötelezettségük fennállását vitathatták, a helytállási kötelezettségük jogalapját, összepszerűségét nem. A beavatkozó felszámolója a hitelezői követelés visszaigazolásával egyébként is elismerte a felperesi követelés összepszerűségét.

Az ítéltábla előtt Gf.III.31.004/2011. sorszámon folyamatban volt másodfokú eljárás alatt az I. r. alperes elhalálozott, az emiatt félbeszakadt eljárás a III-VI. r. alperesek perlépését követően Gf.III.30.570/2013. szám alatt folytatódott.

Az ítéltábla sem a felperes, sem az alperesek fellebbezését nem találta megalapozottnak.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálásához szükséges körben a tényállást kellő mélységben feltárta, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokból helytálló jogi következtetést vont le, az irányadó jogszabályokat helyesen alkalmazta, érdemben helyes döntését megfelelően, minden releváns részletre kiterjedően megindokolta.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával - utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésének rendelkezésére is - annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

Az ítéletben kifejtett jogi álláspontból az ítéltábla - a felek fellebbezési hivatkozásaira tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A felperes a peres felek között 2006. augusztus 17. napján létrejött jelzálogszerződést módosító okirat 2. pontjában foglaltakra hivatkozva kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy a felperes a .../2006. Hitel-iktatószámú kölcsönből eredő követelése erejéig is kielégítést nyerhessen az alperesek, mint jelzálog kötelezettek tulajdonában álló, a ...-i .../65. hrsz. alatt felvett ingatlanból.

A fenti jelzálogszerződést módosító okirat 2. pontjában a felek a közöttük 2006. május 4. napján létrejött jelzálogszerződést úgy módosították, hogy a jelzálogjog tárgyát képező ingatlanra bejegyzett jelzálogjogot keretbiztosítéki jelzálogjogra módosították a korábban meghatározott keretösszeget változatlanul hagyva azzal, hogy ez a keretbiztosítéki jelzálogjog „a Z. Kft. és a jelzálog jogosult között 2006. május 4. napján .../2006. szerződésszám alatt létrejött zálogház üzemeltetésre kötött megbízási szerződésből eredő, illetve jövőben keletkező valamennyi követelés biztosítására” terjed ki.

A Ptk. 263. § (1) bekezdésével szabályozott keretbiztosítéki jelzálogjog lényege az -mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság is kifejtette ítélete indokolásában -, hogy a felek a zálogszerződésben meghatározott jogviszonyból, vagy jogcímből keletkező, vagy keletkező követeléseket biztosítanak vele. A keretbiztosítéki jelzálogjog

nyilvántartásának ezért tartalmaznia kell annak a jogviszonynak, jogcímnek a megjelölését is, amelyből a követelés keletkezik, vagy keletkezhetsz.

A jelzálogszerződést keretbiztosítéki jelzálogszerződéssé módosító okirat - az elsőfokú bíróság helytálló és jogszerű megállapítása szerint - nem tartalmaz a szerződésmódosítás 1. pontjában nevesített, a Z. Kft. és a felperes közötti együttműködési megállapodáson túl egyéb, nevesített jogviszonyt, mint amelyből eredő követelések biztosítására kiterjedne a keretbiztosítéki jelzálogjog.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy a jelzálogszerződést módosító okirat 2. pontjában írt kitétel - miszerint a keretbiztosítéki jelzálogjog 28 000 000 Ft erejéig biztosítja „a Z. Kft. és a jelzálogjogosult között 2006. május 4. napján .../2006. szerződésszám alatt létrejött zálogház üzemeltetésére kötött megbízási szerződésből eredő, illetve jövőben keletkezhetsz valamennyi követelést” - nyelvtanilag értelmezve sem vezethet a felperes által levont következtetésre. A mondat nyelvtanilag értelmezve azt jelenti, hogy a 2006. május 4. napján létrejött megbízási szerződésből eredő, jelenleg már fennálló, illetve ebből a szerződésből a jövőben esetleg keletkező követeléseket kívánták biztosítani.

A .../2006. számú kölcsönszerződés a Z. Kft. és a felperes között jött létre, így még abban az esetben is, ha a szerződés 8. pontja a kölcsön fedezetéül felajánlott fizetési biztosítékok között meg is jelöli a/65. számú hrsz-ú ingatlant, és utal arra is, hogy az eredeti jelzálogszerződés keretbiztosítéki jelzálogszerződésre történt módosítása a szerződés 1. számú melléklete, mivel a kölcsön alanyai nem azonosak a jelzálogjog szerződés megkötésére jogosult felekkel, ezért a jelzálog kötelezettek nem hathatnak ki a más felek között létrejött szerződésben rögzítettek. Az ítéletábra egyetért az elsőfokú bírósággal abban is, miszerint annak a körülménynek, hogy az alperesek esetleg tisztában voltak-e a jelzálogjogot alapító szerződés módosításának aláírásakor azzal, hogy milyen összegig vállalnak kötelezettséget a Z. Kft. tartozásaiért, nincs jelentősége, mivel a Ptk. 254. § (2) bekezdése a zálogszerződés megkötését, és így annak módosítását is írásbeli alakhoz köti.

Az alperesek fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatására irányult, azt kérték, hogy az ítéletábra utasítsa el teljesen a felperes keresetét, és kötelezze a felperest az alpereseknek a perrel felmerült költségei megfizetésére.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem tárta fel kellő mélységben a tényállást a tekintetben, hogy a felperes és a Z. Kft. között a megbízási szerződés megszűnésekor a három zálogfiók vonatkozásában az elszámolás miként történt meg, és ezért összecszerűségében megalapozott-e a felperes kereseti követelése.

A felperes a Z. Kft. felszámolási eljárásában bejelentette több, az adóssal szemben fennálló jogviszonyából eredő hitelezői követelését, azokat a felszámoló nyilvántartásba vette, visszaigazolta.

A zálogtárggyal való felelősség terjedelme a Ptk. 251. § (3) bekezdése értelmében ahhoz a követeléshez igazodik, amelynek biztosítására a zálogtárgy szolgál. Az elsőfokú bíróság ezen, a felszámoló által nyilvántartásba vett összeg erejéig állapította meg helyesen az alperesek, mint jelzálogkötelezettek helytállási kötelezettségét. A jelzálog kötelezett a szerződéses kötelezett által elismert tartozás összegét a zálogtárgyból kielégítést kereső jelzálogjog jogosulttal szemben pedig már nem vitathatja.

A fellebbezések előterjesztésének időpontjában hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése a fellebbezés illetékét a fellebbezett pertárgyérték 6 %-ában határozta meg.

Egyik fél fellebbezése sem vezetett eredményre. A másodfokú eljárásban pervesztes felperes köteles az alperes javára a felperes által fellebbezett pertárgyértéket alapul véve, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja, (5) bekezdése alapján nettó 150 000 Ft ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget megfizetni.

A szintén pervesztes alpereseket - akiket az elsőfokú bíróság illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesített - az ítélőtábla a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, és a 15. § (1) bekezdése alapján kötelezte a fellebbezésen feljegyzett 148 400 Ft fellebbezési illeték felhívásra, az állam javára történő megfizetésére, valamint a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelesek az alperesi fellebbezés vonatkozásában pernyertesnek minősülő felperes részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet hivatkozott szakaszai alapján nettó 61 831 Ft, bruttó 78 525 Ft összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére is.

A felek által egymásnak fizetendő másodfokú perköltség összegét összeszámítva az ítélőtábla a másodfokú eljárásban a nagyobb részben pervesztes felperest kötelezte 71 475 Ft különbözetként jelentkező másodfokú perköltségnek az alperesek, mint egyetemleges jogosultak javára történő megfizetésére.

Debrecen, 2015. február hó 24. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó